

För grisarna blir det ingen god jul

Varje år dödas över **2,7 miljoner grisar** på Sveriges slakterier. Många av djuren dör redan på gårdarna på grund av den dåliga miljön samt att suggan har inte möjlighet att ta hand om sina ungar på ett naturligt sätt. Hon vill gärna kunna bo, men de flesta av grisarna lever direkt på betong eller spaltgolv.

Det är lagligt som bonde att slå ihjäl kulingarna upp till de är 14 dagar. De väljer att döda grisarna om de är sjuka eller för små för att ge ekonomisk vinst. De som överlever **tas från sin mamma** efter bara ett par veckor. Omkring ett tiotal grisar lever tillsammans i en box som är av storleken för en häst. **Trots att det är lag på att ha strö är det väldigt sällan de har det** och ju större grisarna blir desto trängre blir det. När de endast är **6 månader** skickas de till slakt.

Över **98 % av Sveriges grisar får under sin livstid aldrig komma ut** för att känna frisk luft eller att böka, som är ett väldigt viktigt beteende för dem. Ofta är första gången de får komma ut när de lastas på en transport för att köras till slakteriet. Väl där föses in i en gaskammare där de får **andas in höga halter av koldioxid**, vilket är bevisat av forskare **extremt smärtsamt**. De blir av det "bedövade" och sedan skär man upp halsen för att låta grisarna blöda till döds.

Djurskyddslagen säger att djur ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom, samt att de ska hållas och skötas i en **god djurmiljö** och på ett sådant sätt att **deras välfärd** främjas. Men följs verkligen lagarna när djur lever så som de gör idag? De ska skyddas mot onödigt lidande sågs det, hur kan det då vara möjligt att följa lagarna när **det inte är nödvändigt för oss människor att äta djur?** Då är hela proceduren med att sätta djur till livet enbart för att ha ihjäl dom någonting oerhört onödigt.

Välj en jul med empati för alla!